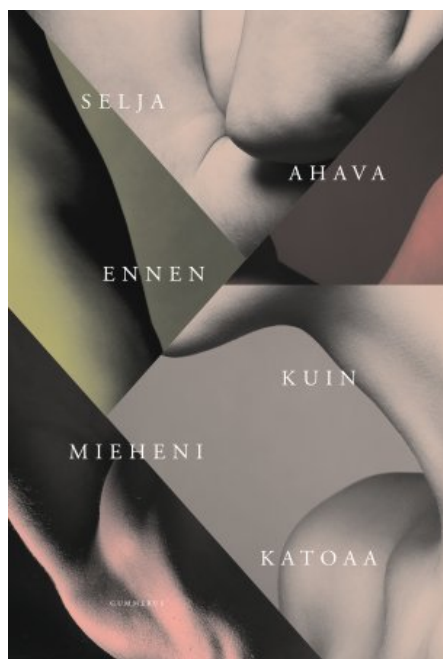

Ennen kuin mieheni katoaa

Selja Ahava

Download now

Read Online ➔

Ennen kuin mieheni katoaa

Selja Ahava

Ennen kuin mieheni katoaa Selja Ahava

On lauseita, jotka jakavat ajan kahtia. Yhdellä tällaisella nainen menettää miehensä. Hän seuraa, miten miestä on päivä päivältä vähemmän ja kuinka sekä tuleva että mennyt romahtavat tuntemattomaan – kuin laivat, jotka tippuvat kartan reunalta sinne, missä merihirviöt elävät.

Nainen haluaa merkitä miehen muistiin ennen kuin tämä katoaa. Nainen haluaa todistaa, että hänellä oli kerran mies. Mutta kuvien päälle lipuu toisia kuvia: Kolumbus suutelemassa Intian hiekkaa. Kolumbus piirtämässä karttaa, joka asettaa vuoret, saaret ja satamat paikoilleen. Kolumbus huutamassa myrskyyn: ”Intia oli siellä!”

Ja nainen miettii: on mahdollista seistä rantahiekassa, piirtää saari kartalle ja antaa sille nimi, ja samaan aikaan olla maanosan verran väärässä. Hän muistaa miehensä jokaisen yksityiskohdan ja sanoo: nämä olivat totta.

Ennen kuin mieheni katoaa Details

Date : Published August 2017 by Gummerus (first published 2017)

ISBN :

Author : Selja Ahava

Format : Hardcover 229 pages

Genre : European Literature, Finnish Literature, Fiction

 [Download Ennen kuin mieheni katoaa ...pdf](#)

 [Read Online Ennen kuin mieheni katoaa ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ennen kuin mieheni katoaa Selja Ahava

From Reader Review Ennen kuin mieheni katoaa for online ebook

Laika says

It has been a while since I've read a book with such wonderful language. The narration was a bit wobbly and repetitive towards the end, but the text was were clear and vibrant.

I find it odd that so many people seem to have read this completely differently from the way I read it. To me, it was a book about two individuals who were tragically wrong in their strong beliefs. The real tragedy was not that America wasn't India or the husband wasn't a man, but how blind, juvenile and reality challenged both Columbus and the main character were. To me it was clear that the bad guys in the book were those two. And it was brave from the author to take the position of the bad guy instead of a victim.

Helmet reading challenge 2017 14: You chose the book by the back cover

Helena says

Tämä oli ensimmäinen lukemani Ahavan kirja ja pidin hänen ilmaisustaan tavattomasti. Naisen sisäisen kriisin kuvaus oli puhutteleva ja rehellisen oloinen, mutta Kolumbuksen retkistä en olisi tässä yhteydessä välittänyt lukea, vaikka sen symboliikan luulen ymmärtäväni. Lukiessa suorastaan harmitti, että Kolumbus ja historia veivät niin paljon tilaa naisen omalta sisäiseltä prosessilta ja sen kuvaukselta.

Suketus says

Pettymys. En päässyt tarinan imuun, ja vaikka Ahavan kielestä pidänkin, kirja ei tarjonnut minulle oikein mitään. Mikä lie meni pieleen.

Samu says

Vihdoin luin tämän loppuun. Huh. Tavallaan kirja on todella nopealukuinen, koska puolet sivuista on puoliksi tyhjiä ja lauseet lyhyitä ja yksinkertaisia, mutta aiheensa puolesta hidas. Oli vaikea lukea yhteen putkeen, koska minä-kertoja lähinnä ällöttää kaikessa, mitä sanoo ja ajattelee. Jos tästä kirjasta pitää jotain positiivista sanoa, on se ainakin rehellinen transfobiassaan. Nimittäin kirjaesimerkki siitä, miten cissukupuolinen, joka ei ymmärrä transsukupuolisuutta, tulkitsee sukupuolenkorjauksen. Traagista siitä tekee sen, että taustalla (ainakin kirjan markkinoinnin mukaan) Ahavan entisen puolison tarina, joka paljastetaan kaikkia yksityiskohtia myöten kirjassa jonkun toisen suulla (kirjaimellisesti: kuvaillaan esimerkiksi ihmisen koko ruumis kaikkine osineen sukupuolielimet mukaan luettuna, koska tällä todistetaan, että kyseinen ihminen on oikeasti mies?). On vaikea lukea kirjaa minään muuna kuin katkeran ihmisen terapiana. Terapiassa (tai tämänkaltaisissa vaikeissa tunteissa) sinällään ei ole mitään väärää, mutta kirjan toteutus jättää jälkeensä todella paljon kysymyksiä siitä, miksi tämä teos on kirjoitettu tai julkaistu tällaisenaan. Noh, kukaan ei varmaankaan yllättynyt, että minä en tästä pitänyt.

Outi says

Ahava kirjoittaa tyylilleen ominaista kaunista, ilmavaa proosaa. Tällä kertaa aiheena vain on selkeästi omakohtainen, ehkä kirjoittaessa hyvinkin kipeä aihe, johon kertojan näkökulma on lähes yksinomaan hänen.

Olen lukenut muutamia kritiikkejä, joissa moititaan sitä, että kirja jättää taas yhden transsukupuolisen ulkopuolelle ja suhtautuu tähän vihamielisesti. Kertoja toistuvasti kieltäytyy pitämästä miestänsä naisena, vaan pitää kiinni viimeisistä osista vimmalla ja paloittelee tämän vain elimiksi ja ruumiinosiksi. Tavallaan ymmärrän kritiikin, mutta toisaalta kyseessä on myös aika perinteinen tarina erosta, joka tulee puun takaa eräänä aamuna. Siitä kun paljastuu, ettei toinen olekaan se, keneksi tätä luuli. Kuinka sen, joka oli vieressä 10 vuotta, haluaa pitää muuttumattomana vieressään, koska ei ole vielä valmis siirtymään eteenpäin. Kirjassakin päästään yli, lopulta, parin vuoden päästä aletaan kutsua entistä miestä tämän valitsemalla naisen nimellä ja nähdään naisen ulkonäössä jo kauneutta. En kokenut, että kirjassa olisi pitänyt pohtia yhtään enempää transsukupuolisuutta, kirja on vain sinänsä mahdollinen kokemus yllättävästä tilanteesta, johon voi ymmärrettävästi kuulua paljon vihaa ja inhotustakin.

Toinen tarina Kolumbuksesta sai merkityksensä aika lopussa, pidin kyllä siitä miten löytöretkeilyosiot rytmittivät tekstiä.

Jotain kirjasta jäi ehkä koskettamatta, koska vaikka se sai kerran itkemään, ei se jäänyt mieleen kummittelemaan.

Mai Laakso says

Selja Ahavan uusin teos Ennen kuin mieheni katoaa on osaksi omaelämäkerrallinen teos ja toiseksi tasoksi siihen on lisätty historiallista tarinaa Kristoffer Kolumbuksen elämästä.

Pidän kummastakin osuudesta. Pidän juuri niistä hennoista yhteisistä ja erillisistä kudelmista, joilla kuvataan kahden eri ihmisen tarinaa, nykyisyydessä ja menneisyydessä. Kaksi innokasta löytöretkeilijää.

Kirja on todellakin kiinnostava ensiksikin, koska siinä kuvataan vaimon näkökulmasta miehen muuttuminen eri ihmiseksi nimeä ja ulkonäköä myöden. Tärkeimmäksi nousee kuitenkin vaimon oma psykologinen näkökulma ja henkilökohtainen romahtaminen seuratessaan muutosta.

Kolumbuksen historiallinen tarina on hieno vertauskohde nykyisyyden tapahtumille. Tarinassa Kolumbus matkaa laivoilla tuntemattomiin paikkoihin ja etsii kuningasparille kultaa ja vie kristinuskon sanomaa pakanoille onnistuneesti ja vähemmän onnistuneesti, kuten miehen muutosprosessi eteni välillä hyvin ja välillä taas huonommin.

Ennen kuin mieheni katoaa on koskettava, herkkä, syvä ja hyvin henkilökohtainen tarina. Suosittelen.

Arja-täti says

Pysäyttävä, vahva ja samalla hauras kirja. Ymmärrän että minulle tarina ehkä avautuu hiukan eri tavalla kuin jollekin toiselle. Luin kirjan tarinana vaikkakin kirjoittajan omakohtaisena joten minusta tässä ei ole aiheellista alkaa pohtia transsukupuolisuutta yleensä. Tämähän oli vaimon tarina. Puolison tarina olisi sitten oma tarinansa. Kirja herättäneen monenlaisia mielipiteitä kuten tällaisesta aiheesta kirjoitetut usein tekevät. Ihmiset kokevat helposti että on vain yksi tai tietty tapa ajatella asioista jne. Mutta suosittelen lukemaan jo ihan kielen takia. En sen takia että haluaisin tietää mitä mieltä sinä olet näistä aiheista. Se ei ole nyt se pointti.

Ella says

Lähdin lukemaan kiinnostuneena, vaikka aavistelin, että saattaisin olla vastahankainen lukija tälle teokselle. Toisaalta kirjallisuus voi viedä sisälle näkökulmiin, joihin ei etukäteen osaa itseään ajatella, ja sitä toivoin tältä teokselta. Petyin. Päähenkilön suru ja viha eivät koskettaneet, en päässyt hänen kanssaan samalle aaltopituudelle, vaikka olin ajatellut, että teos voisi niin tehdä. Sympatiani olivat täysin romaanin toisen osapuolen puolella. Teos toisti itseään ja oli paikoin puuduttava. Ei ollut minun kirjani.

JaanaMi says

Tämä teos herätti hyvin ristiriitaisia tunteita ja ajatuksia. Kaunokirjallisesti ja tyyllisesti vaikuttava ja teemaltaan tärkeä, koskettava ja kiinnostava romaani, mutta mielestäni paikoin myös ongelmallinen.

Romaanin keskiössä on minäkertoja, jonka puoliso paljastaa olevansa transnainen ja korjaa sukupuolensa. Teoksessa seurataan tämän minäkertojan reaktioita puolisonsa prosessiin ja elämän opettelua uudenvuoden tilanteessa. Olkoonkin, että kyseessä on kaunokirjallisuus ja päähenkilön shokkivaihe, jonka aikana hän kulkee pitkää ja kivistä tietä kieltämisestä luopumiseen ja luopumisesta hyväksymiseen, ei ole minusta täysin ongelmattonta, että teoksessa transsukupuolista puolisoa kutsutaan (minäkertojan suulla) toistuvasti mieheksi, entiseksi mieheksi tai naiseksi muuttuneeksi mieheksi, sekä kuvaillaan "muuttumista miehestä naiseksi" kun kyse on sukupuolen korjaamisesta ja transnaisesta. Juuri puolison äänen olisin tässä tarinassa suonut myös kuuluvan (enemmän), vaikka ymmärränkin, että kyse on minäkertojan fokuksista ja tarinasta... tämä on tärkeä romaani ja tärkeä aihe, mutta käsittelytapa ja ainoastaan päähenkilön (cis)näkökulma ja ääni jäi myös mietityttämään...

Laura says

Tavallaan rakastin, mutta mitä enemmän tästä keskustelen ja luen, sitä ongelmallisempana sen lähestymistapaa pidän. Kirjan päähenkilöllä on varmasti oikeus tuntea kuin tuntee sen "tragedian" edessä, kun oma puoliso ei olekaan sitä mitä hän odottaa, kirjoittaakin niistä tunteistaan, mutta millä oikeudella sillä valtakulttuurinäkökulmalla jälleen kerran saa kerätä rahaa, mainetta ja kunniaa, kun suuri tragedia on se, että puoliso onkin transsukupuolinen? Cis-sukupuolisen tragediako se on, todella?

Jos kirjassa olisi edes häivähdys itsereflektointia aiheen äärellä, antaisin sille paljon anteeksi. Nyt olen lähinnä unohtanut kaiken kaunokirjallisesti hyvän ja kauniin, mikä tämän markkinoinnin ja näkökulmavalinnan alle jää.

Salla W says

Hienoa itsetutkiskelua, hyvää kieltä. Jäi kuitenkin minulle jotenkin vieraaksi, vaikka tunsinkin empatiaa pariskunnan molempia osapuolia kohtaan. Tieto tosiperäisyydestä toki vaikutti tähän. Taivaalta tippuvat asiat viisi tähteä, tämä vain kolme.

meri says

Luin jonkin arvion joka toteaa teoksen olevan ”ainakin rehellinen transfobiassaan”. Mulla on LGBT-hylly täällä, en tiedä voiko näin rumasti aiheesta kirjoitetun kirjan laittaa sinne vaikka teemansa puolesta se sinne kuuluukin. Tähdet: rohkeus omasta surusta kirjoittaminen ja kielelliset ansiot silloin kun transfobia ei muuten pilannut lukukokemusta. En pitänyt aiemmastakaan lukemastani Ahavan kirjasta (Taivaalta tippuvat asiat) ja tämän jälkeen häneltä tuskin tulee kirjaa jonka tahtoisin lukea.

Minäkertojan (Ahava?) täydellinen kyvyttömyys ja ennen kaikkea haluttomuus ymmärtää ja tukea puolisonsa transnaisuutta on hämmentävää. Ihmettelen myös miten tällainen teos on saanut kustannussopimuksen. Ei ehkä suoranaisten transvihamielinen, mutta vahvasti -fobinen. En suosittele kenellekään, jota transsukupuolisuus lähipiirissä koskettaa - ellei oma suhtautumisesi ole yhtä syrjivä kuin kirjoittajalla.

Katri Alatalo says

Kaunista, kirkasta, todella tarkkaa kieltä. Tätä lukiessa sivut kääntyivät äärettömän kevyesti ja teksti suorastaan liukui eteenpäin, vaikka sisällössä raskaita juttuja olikin. Ahavan teoksessa vuorottelee ja lomittuu kaksi tarinaa: toisessa Kolumbus kuvittelee löytäneensä meritien Intiaan, ja toisessa nainen ei millään meinaa uskoa, että hänen aviomiehensä onkin sukupuoleltaan nainen.

Olen lukenut tästä teoksesta paljon kritiikkiä. Itse koin, että tämä on todella hieno ja riipaiseva romaani siitä, miten ihmiset jumittuvat omiin vajavaisiin maailmankuviinsa. Kolumbus pitää väkisin kiinni "Intiasta"; päähenkilö pitää väkisin kiinni "miehestä". Ihminen ja ihmiskunta ovat miljoona kertaa olleet väärässä asioista, joita on kuviteltu todeksi: litteä maa, vääristetyt maailmankartat, ajatus että sukupuolen määrittää vain se mitä on jalkojen välissä... Ahavan teos kuvastaa minusta upeasti sitä, miten maailma on toisaalta kehittynyt (tuntemme kartat nyt paremmin kuin Kolumbus), mutta toisaalta maailma ja ihmiset ovat aina epätäydellisiä. Meillä ei todellakaan ole tietoa ja vastauksia kaikkeen, ja maailmassa riittää myös paljon korjattavaa.

Päähenkilön viha, itsekkäät ajatukset, häpeälliset ja "väärät" tunteet -- kaikki nämä on kuvattu äärimmäisen rehellisesti ja aidosti. Päähenkilö toisaalta tukee puolisoaan, toisaalta tekee ja sanoo paljon sellaista, missä näkyy transfobia, pelko, epäily, itsekkyyt jne. Mutta en todellakaan sanoisi, että teos kokonaisuudessaan olisi transfobinen. Päinvastoin!! Mielestäni päähenkilö nimenomaan tajuaa oman sokeutensa, kun vertaa itseään Kolumbukseen. Kauttaaltaan tekstistä huokuu ajatus, että kaikki tämä on minäkertojan tarinaa, minäkertojan näkökulmaa, joka on eri asia kuin totuus.

On tärkeää, että kirjallisuudessa pääsevät ääneen vähemmistöihin kuuluvat ihmiset. Että kerrotaan ja kuullaan tarinoita, joissa esimerkiksi transsukupuolinen on itse päähenkilö. Tämä teos ei kuitenkaan ole sellainen, eikä minusta tarvitsekaan olla. Olisiko romaanin päähenkilön pitänyt toimia täydellisesti, antaa jonkinlainen ihailtava esimerkki siitä, miten sukupuoltaan korjaavaan puolisoon kuuluisi suhtautua? Silloin mielestäni juuri tämän kirjan paras anti olisi kadonnut: aitous, säröt, epätäydellisyys. Jos päähenkilö jossain määrin transfobinen onkin, niin eikö ole tärkeää, että myös transfobiaa tuodaan ilmi kirjallisuudessa? Siis kirjoitetaan sitä auki, esitetään raakana ja rehellisenä yksi esimerkkitarina siitä mitä oikeasti voisi tapahtua.

Yksi tähti väheni siitä, että joissain kohdissa tuli minun makuuni hieman jankkaamista, ja minäkertojan

osuudet kiersivät kehää. Tykkäsinkin erityisesti Kolumbus-osuuksista, niille ehdottomasti 5 tähteä!

Kaarna says

Taas yksi kirja, jossa transihmisistä kirjoitetaan ulkopuolelta ja objektiivasti. Kukaan ei ole yllättynyt. Luin sen ja tuli paha mieli. Minä ainakaan en ole yllättynyt. Mitä aion tällä kertaa tehdä toisin: kirjoittaa kirjasta käsitellen yhtä ulkopuolelta ja objektiivasti sitä, millaisena cissukupuolisuus kirjassa esitetään. Katsotaan, mitä tulee.

Selja Ahavan "Ennen kuin mieheni katoaa" -romaanin keskeisenä teemana on cissukupuolisuus. Kirjan nimettömäksi jäänyt päähenkilö, cisnainen, huomaa teoksen alussa, ettei voi käsitellä puolisonsa juuri hänelle kerrottua transsukupuolisuutta. Hän joutuu shokkiin ja käpertyy itseensä takertuen omituisiin käsityksiinsä sukupuolesta, identiteetistä ja parisuhteista. Kirjan toisena tarinana seurataan Amerikan alkuperäiskansojen massamurhan aiheuttaneen tutkimusretken johtajaa, Kristofer Kolumbusta. Hahmojen vertaaminen ei jää vain lukijan tehtäväksi, vaan päähenkilö itse samaistaa itsensä Kolumbukseen. Vertaus tuo esiin räiskyvän ironisen oivalluksen siitä, kuinka valkoiset tutkimusmatkailijat ja cissukupuoliset ihmiset ovat vastuussa Amerikan alkuperäiskansojen massamurhasta ja transihmisten vainoista.

Kirjan päähenkilön cissukupuolisuus tulee teoksessa vastaan heti alkumetreillä. Päähenkilön kykenemättömyys ymmärtää puolisonsa kertomusta transnaisuudestaan tehdään hyvin selväksi, ja tämä paljastuu nopeasti koko kirjan kantavaksi teemaksi. Päähenkilö kokee, että kaikki hänen elämässään muuttuu hänen puolisonsa (sosiaalisen, lääketieteellisen ja juridisen) transprosessin myötä. Hän uskottelee itselleen, että hänen puolisonsa "kuolee" tai - romaanin nimen mukaisesti - "katoaa". Päähenkilön vahva heteronormatiivisuus tulee esiin kohdissa, joissa hän kokee, ettei voi olla parisuhteessa, jossa toinen vie häneltä tilaa olla nainen. Hän kokee, että hänen parisuhteeseensa on tullut "toinen nainen", joka on hänelle vieras.

Päähenkilön käsitys ihmisen persoonasta vaikuttaakin olevan vahvasti kytköksissä ihmisen sukupuoleen. Päähenkilö ei kuitenkaan eksplisiittisesti teoksessa pohdi, miten sukupuoli määritellään tai mikä on hänen käsityksensä sukupuolesta. Teoksen eri kohdista voi kuitenkin päätellä, että se perustuu vahvasti heteronormatiiviseen binäristiseen ajatteluun, sukupuolirooleihin sekä kehon piirteisiin sukupuolen määrittäjänä. Olen lukenut useita muitakin romaaneja, joissa on ollut cissukupuolinen päähenkilö, ja nämä ajattelumallit vaikuttavat olevan kovin yleisiä. Voisinkin jo väittää, että tässä on tapa, jolla cissukupuolisia yleisesti kuvataan kaunokirjallisuudessa.

Itse lukijana pohdin, käsitteikö kirja eroa ja sen mukanaan tuomaa ahdistusta. Päähenkilö kuitenkin kieltää tämän ainakin eksplisiittisellä tasolla, ja sanoo että asia on paljon suurempi kuin "tuo kolmikirjaiminen sana". Päähenkilön kaipauskin tuntuu koskevan yhtä paljon puolisonsa kehoa kuin hänen ja puolison yhdessä viettämää aikaa. Päähenkilö luettelee puolisonsa kehon osia ja käyttäytyy kuin omistaisi tämän kehon. Kehollisen itsemääräämisoikeuden käsitteen tärkeys queer-piireissä onkin jotain, jonka olen jo pitkään toivonut valuvan valtakulttuurin puolelle. (Jos haluatte omia meiltä jotain, ottakaa hei tämä!)

Lopulta "Ennen kuin mieheni katoaa" -romaanin cissukupuolisuuden kuvaus jää roikkumaan vanhoihin stereotypioihin: cisnaista kuvataan transnaista väärinsukupuolittavana, väärällä nimellä kutsuvana, kauhistelevana sekä hänet aggressiiviseksi kokevana. Cissukupuolisuus näyttäytyy vain helppona pakokeinona, jonka taakse voi piiloutua, jotta ei joudu pohtimaan sukupuolen moninaisuutta tai sitä, miksi jossakussa tärkeintä olisi tämän sukupuoli. Vaikka cissukupuolisten hahmojen säilyttäminen kirjallisuudessa on tärkeää, sillä niitä on enää vain ihan jokainen joka paikassa koko ajan, voisivat suomalaiset kirjailijat harkita myös transhahmojen kirjoittamista MIKÄLI (ja vain mikäli) heillä on tarpeeksi resursseja,

kriittisyyttä sekä taitoa ja halua kuunnella transihmisiä eli tehdä taustatyönsä.

Kirja Vieköön! says

Sanataidetta isolla alkukirjaimella. kaunis, koskettava, taidokas, taiteellinen!!!!
